

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Direktorat za inspekcijske poslove
i licenciranje
Direkcija za licence, registar i drugostepeni postupak
Broj: UP II 072-2/21-3
Podgorica, 22.02.2021.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, rješavajući po žalbi izjavljenoj od Turković Olge iz Plava, na rješenje urbanističko-građevinskog inspektora Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma-Direkcije za inspekcijski nadzor-Odsjeka za inspekcijski nadzor za sjeverni region, broj: UP I 071/8-353/1 od 23.12.2020.godine, na osnovu člana 13 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Službeni list Crne Gore", br. 118/20, 121/20, 1/21 i 2/21), člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl.list CG“ br.64/17, 44/18, 63/18, 11/19 i 82/20) i čl.46 i 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku ("Sl.list CG", br. 56/14, 15/15, 40/16 i 37/17), donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Ožalbenim rješenjem, broj: 071/8-353/1 od 23.12.2020.godine, zabranjuje se žaliteljki izvođenje radova na dogradnji objekta, koji se nalazi na katastarskoj parceli, broj:109/1 KO Vojno selo I, opština Plav, jer ista nije podnijela prijavu građenja i dokumentaciju shodno članu 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

Na navedeno rješenje žaliteljka je izjavila žalbu, ovom ministarstvu, iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnome navodi, da je dispozitiv ožalbenog rješenja u suprotnosti sa obrazloženjem istog, te da zbog toga nije moguće utvrđivanje zakonitosti u žalbenom postupku. Naime, žaliteljka smatra da kako se radovi nijesu izvodili u vrijeme vršenja inspekcijskog nadzora, a što je konstatovano i rješenjem, isto nije moglo biti donijeto i njime zabraniti izvođenje radova. Nadalje, navodi da se u dispozitivu navodi dogradnja objekta, a u obrazloženju se opisuju radovi na objektu, a utvrđeno je da se radovi ne izvode, te je samim tim rješenje nezakonito. Inače se navodi da je čitava lokacija na kojoj se nalazi predmetni objekat, koji predstavlja fakultet, poznata pod nazivom Komnenovo etno selo, i na bazi toga je izdata građevinska dozvola, pa su smatrali da je pametnije pomjeriti jedan objekat i uklopiti ga sa postojećim i zbog komunalnog opremanja i drugih instalacija i sl. U skladu sa tim se vršila dogradnja ovog postojećeg objekta tokom 2013, 2014, 2016 i 16 godine, prije i poslije svake sezone. Inače je ovaj objekat, jedini spas bio za situaciju u etno selu, nakon požara na hotelu Kula Damjanova 2017.godine. Kako je odredbom člana 67 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisano što je izgradnja objekta, žaliteljka je smatrala da to nije slučaj u konkretnoj stvari, već da se radi o održavanju objekta propisanim članom 108 citiranog zakona. Predlaže da se žalba usvoji.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Urbanističko građevinski inspektor je u okviru svojih zakonskih ovlašćenja izrekao žaliteljki odgovarajuću mjeru inspekcijskog nadzora, zbog čega nije bilo mjesta poništaju prvostepenog rješenja.

Odredbom člana 200 stav 1 tačka 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisano je da urbanističko-građevinski inspektor provjerava da li je za građenje objekta podnijeta prijava građenja i dokumentacija iz člana 91 ovog zakona, dok je odredbom člana 201 stav 1 tačka 1 istog zakona propisano da kada u postupku inspekcijskog nadzora ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis urbanističko-građevinski inspektor dužan da zabrani građenje objekta ako se objekat gradi bez prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana 91 ovog zakona.

Polazeći od nespornog činjeničnog stanja i citiranih odredbi zakona, pravilno je prvostepeni organ postupio, kada je ožalbenim rješenjem, zabranio žalitelji izvođenje radova na objektu, koji se nalazi na katastarskoj parceli, broj: 2031/17 KO Pečurica, Opština Bar, jer se isti gradi bez prijave građenja i dokumentacije u skladu sa članom 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, a što je mjera propisana u članu 201 stav 1 tačka 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Odlučujući na navedeni način prvostepeni organ je postupio i u skladu sa članom 16 stav 1 tačka 2 Zakona o inspekcijskom nadzoru, kojim je propisano da kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis ili da se ne poštuju propisani standardi ili normativi, inspektor je obavezan da preduzme upravne mjere i radnje utvrđene posebnim propisom kojim je uređena oblast u kojoj se vrši inspekcijski nadzor, a naročito da naredi obustavu gradnje, odnosno izvođenje radova. U konkretnom slučaju, posebnim propisom, odnosno odredbom člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, regulisana je obaveza prijave građenja i dokumentacije propisane ovim zakonom, što žalitelj nije uradio, a zbog čega je prvostepeni organ donio ožalbeno rješenje.

Ocjenjujući navode žalbe žalitelja, shodno odredbama Zakona o upravnom postupku, ovo ministarstvo je ocjenilo da isti nijesu uticali na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari. Naime, nepobitna je činjenica da je žalitelj priznao da je on investitor predmetnog objekta, da je mislio da nije potrebna dozvola za građenje tj. rekonstrukciju u istim gabaritima objekta i da je podnio zahtjev za legalizaciju objekta nadležnom organu opštine Bar. Navod žalitelja da je podnio zahtjev za legalizaciju, za koji nije priložio dokaz, a ovo ministarstvo, uvidom na internet stranici opštine Bar-Sekretarijata za uređenje prostora, utvrdilo je da nije podnijet zahtjev za legalizaciju od strane žalitelja, nije uticao na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari. Iako je nesporno da Zakon o planiranju prostora i izgradnji objekata, predviđa mogućnost legalizacije objekata koji su izgrađeni suprotno propisima, na predmetnom objektu se ne mogu primijeniti odredbe o legalizaciji, što znači da isti podliježe svim zakonom propisanim mjerama i radnjama koje su predviđene za slučaj bespravne gradnje. Naime, očigledno je da je žalitelj vršio radove na građenju objekta u vrijeme važenja Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, što znači da se na predmetni objekat ne odnose zakonske odredbe o legalizaciji, koji se odnosi na objekte čija je gradnja završena, dakle na izgrađene objekte. Ovo pitanje je regulisano odredbom člana 152 stav 1 citiranog zakona kojim je propisano da se bespravnim objektom smatra zgrada koja je izgrađena suprotno propisima kojima je u vrijeme izgradnje bila utvrđena obaveza pribavljanja građevinske dozvole. Kako je obaveza pribavljanja građevinske dozvole postojala sve do stupanja na snagu važećeg zakona, kojim je izdavanje građevinske dozvole zamijenjeno institutom prijave građenja, jasno je da se legalizacija odnosi samo na objekte koji su izgrađeni prije stupanja na snagu sada važećeg zakona.

U dijelu koji se odnosi na predlog za odlaganje izvršenja ožalbenog rješenja, ovo ministarstvo ukazuje na činjenicu da je odredbom člana 41 Zakona o inspekcijskom nadzoru, prvostepeni organ nadležan za odlučivanje o istom.

Ovo ministarstvo, cijenjeći navode žalbe, našlo je da su isti, kod nesporne činjenice da je žalitelj postupio suprotno odredbi člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata i da je takvo postupanje sankcionisano mjerom – zabrane građenja objekta, neosnovani, to je odlučilo odbiti žalbu žaliteljke – član 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ovog rješenja može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

OVLAŠĆENO SLUŽBENO LICE
Dubravka Pešić